

חנודה רוט: קוהכנפיים של הלך־הרוח

בין כנפי ההרים
עפות הרוחות,

ובו משחק
צף מחליק
וננעץ
בין זרמי הרוחות,

אגס הבר מלא
זמזום זבובי סוסים
ואבה יוצא מפרחיו
כבד בריחות,

ורוח נבלת כלב
בין הסלעים –
מעטר ברקפות,

רוחות החמסין תמיד
מעירות בי נחשים.

יש חלון בירושלים
אל הר הבית,

אני עפה לציר לי שם:
נקישת רגלי צופית
על אדן החלון
וניחות שקדיות
על הזנבית.

פרורים

יְלֵדָה עָלִיתִי אֶל גְּבַעַת הַצְּבָעוֹנִים
לְלֶכֶד פְּרָפְרִים בְּרֵשֶׁת.

שָׁמַשׁ שׁוֹקַעַת מִתְחַה בְּעוֹרְקֵי
חוּטֵי אוֹר גְּמִישִׁים
לְתֵלוֹת כְּתָנוֹת אוֹר וְעִירוֹת
מוֹסְרוֹת בְּזִהִירוֹת
מִמְרָאוֹת.

אֶת הַפְּרָפְרִים יִבְשֶׁתִּי
לְמִזְכָּרְתִּי.

מֵאֵז אֲנִי עוֹבְרֶת כָּאֵן
וּבְמִצְחֵי אוֹת יֵלֵד:
תּוֹ שֶׁל תְּמִימוֹת אֲכֻזְרִית.

הָעָרֵב, עַל קִיר חֲדָרְגוֹ הַלְּבָן –
עֵשׂ צָמוּד כְּנָפִים
בְּדַמּוֹת לֵב שֶׁהִכְסִיף אֶת אֶפְרוֹרִיתוֹ
בְּשֶׁעַר עָנַג מְשֻׁרְטָט,
רְפֹרְפוֹ כְּצֵל עוֹבֵר
יָמִיו סְבִיב אוֹר נוֹרָה.

קוֹ וְשֶׁר דָּק
מִכְנֶף לְכֶנֶף.

הַשְּׂתַדְלָתִי לְעֵבֶר בְּזִהִירוֹת
מִכְנֶפִי לְכֶנֶף
עַל גְּשָׁרֵי פְרָפֵר הַלֵּב.